

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Anförande av statsrådet Kristina Persson i samband med högtidlighållandet av 40-åriga diplomatiska relationer med Angola

Publicerad 13 maj 2016 Uppdaterad 13 maj 2016

Luanda den 10 maj 2016 Det talade ordet gäller. (Tal på engelska.)

Dear ministers, excellencies, ladies and gentlemen, distinguished guests,

First of all, let me say how delighted I am to be here in Luanda today, representing the Swedish Prime minister Stefan Löfven and his government, marking 40 years of diplomatic relations.

Sweden was, I am proud to say, one of the first countries to recognize Angola as an independent state through a letter from our then prime minister Olof Palme to former president Agostino Neto on 20 February 1976.

But the longstanding and warm relations between Angola and Sweden date back even further, to the times of our support to Angola's independence struggle. Swedish solidarity with Angola was expressed through humanitarian support to the Angolan refugees forced to flee to neighbouring countries in the region.

The first 30 years of Swedish presence in Angola was dominated by our efforts to support Angola's development. Our development cooperation included the health sector, telecommunications, transport, energy, environment and more. This cooperation is something we can look back

upon now with shared pride but also something we can build upon when we now develop commercial relations in these very areas.

It is with great fascination that we have witnessed the impressive steps that Angola has made.

After decades of bloody civil war causing so much suffering for the Angolan people, peace finally arrived, only 14 years ago. What you have accomplished since my last visit in Angola is truly impressive. Peace has brought prosperity for many and Angola has transformed into a middle income country as defined by the World Bank and we can cooperate on an equal basis. I see scope for increased cooperation between Sweden and Angola in many areas.

Angola is one of the Swedish government's priority markets for promoting increase trade. Many of the areas which were part of our development cooperation are still in focus when it comes to our commercial relations today. Sweden offers cutting edge technology in many areas which can contribute substantially to Angola's further development.

Like in any society there are many challenges, including fighting poverty, combatting corruption, creating inclusive and sustainable growth for the entire population. Today you are also faced with slowed growth and a falling oil prize. Yet, it is my firm belief that you have huge potential for a bright future ahead of you.

To conclude, Sweden wants to continue to build on the longstanding cooperation between our countries. We want to broaden our relationship, engage even more in dialogue, and share ideas on how we can jointly tackle issues of mutual concern.

We will remain a reliable partner and friend to Angola for the future in order to continue to build our mutual partnership in order to meet an even brighter future.

Thank you!

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

State Secretary Fjaestad's opening address at roundtable discussion on Science, Technology and Innovation for Development

Publicerad 11 maj 2016 Uppdaterad 11 maj 2016

19th session of the UN Commission on Science and Technology for Development (CSTD). Genève, den 9 maj 2016. Det talade ordet gäller. (Tal på engelska.)

Excellencies, ladies and gentlemen,

Thank you for the invitation to come together around this vital topic: what can science and technology do for the sustainable development goals?

Let me first state that the 2030 Agenda provides a solid platform for the policies needed to build equitable and sustainable societies. The implementation of the global goals is a high priority for the Swedish Government. And – I am pleased to say – for Swedish society.

To realise the SDGs we, as policy makers, need to recognise the immense potential of science, technology and innovation. We are in the midst of a new industrial revolution. Key Enabling Technologies and the usage of other cutting edge technology in new areas and new ways will help tackle societal challenges and at the same time stimulate growth.

I love technology. I believe that politics must and should embrace technological development. As a former engineer, I also see the need to question technology from time to time.

New technologies are developing at rapid speed. Better foresight and more responsive institutions will be crucial to ensure that the international community tackles issues of the future and not of the past. Politics will need to be able to keep up with technology. Existing UN entities all have important roles to play, from their respective vantage points.

Technologies such as artificial intelligence, autonomous devices, 3D printing, or blockchain technology are all examples of powerful technological developments that will require insight, foresight, adaptation and discussion on both the national and international scene. When digitalisation changes the way we work, live and communicate, politics must deliver new answers.

At the same time, policy should foster innovation. We believe that focusing on grand challenges is a good way to stimulate cross-sector innovation. Innovation happens in the overlap between industries and areas of competence. Open Innovation and open data have key future roles in this perspective.

Innovation capacity is the combined result of many different factors, such as:

1. long-term investments in research and higher education
2. good framework conditions for companies and
3. an inclusive society with a strong social security system.

Regarding the third point, I would like to stress the importance of gender equality as well as diversity. Both these aspects are important to stimulate innovation.

(Policy, of course plays a vital role. Just to mention one example, the Swedish Government aims to have a fossil-free vehicle fleet by 2030 and, in the long term, to be powered by 100 per cent renewable energy. We are aiming to become one of the world's first fossil-free welfare nations. This type of government initiative, together with other projects, will contribute to new methods, processes and technologies that eventually can be disseminated to other parts of the world.)

In December, the 10-year review of the World Summit on the Information Society concluded in New York, laying out the direction for how the world will seek to reduce the digital divide and ensuring that ICTs and the internet are used to contribute to achieving all 17 development goals. It marked the final negotiation of a year where the world united in its views on sustainable

development. The close linkage between WSIS and the 2030 Agenda also means that ICTs and the internet are now recognised as an important tool for furthering progress on the development goals as a whole.

Increasing access and closing the digital divide is a key issue. Access to ICTs is particularly important for the economic and social empowerment of women and girls. This is not only an issue of access to technology. It is also one of representation and participation.

The many dimensions of the digital gender gap are visible even in my own country. Women are subjected to hate speech and cyber violence. Some women are now even refraining from using the internet, concerned about their safety and their integrity. The same patriarchal power structures that limit the lives of women offline are also present online in every society. This is both a security and a human rights issue. We need to focus on empowerment of women and we need to approach the topic with a power analysis.

These challenges must be addressed within the framework of human rights and the rule of law. Cyber security must be about securing human rights. Sweden therefore does not subscribe to notions of the need to 'balance' security and human rights. Cyber security protects human rights.

This is important, because a failure to establish strong norms, accountable institutions and good regulation in this area has consequences for another global trend: the shrinking democratic space, which often includes restrictive internet legislation. Censorship and blocking are increasing. Countries are contemplating or enacting legislation against encryption. We see increasing numbers of attacks, both physical and virtual, on human rights defenders throughout the world.

This is never the right way to go. We must combine technological development with a clear human rights perspective; only so can we reap all the benefits for humankind.

Let me conclude by actually trying to answer one of the questions stipulated in the starting points for this panel: What should be the priorities in terms of technologies and in terms of national and international policies for maximising the contribution of STI to the achievement of SDGs? Let me give you three priorities from the Swedish perspective:

1. First: let's focus on how to close the global digital divide. How do we

ensure that the divide not only between countries, but also within countries is narrowed? Equal access to information technology remains unimplemented, rather the divide in access and use due to class, gender, age and ethnicity tends to increase. This is unacceptable.

2. Energy technology for a sustainable future. We cannot consume in such a way that we endanger the needs of the next generation. We all know this. In the Swedish ambition to be the first fossil-free welfare state, the real goal is not the kilograms of carbon dioxide saved, but the possibility to act as forerunner. Because – we can do it. We can focus on social welfare, environment and growth at the same time. This kind of integration between SDGs is also very much the purpose of the interlinked agenda.
3. We must have active technology assessment. We must always ensure a constant evaluation of technology to ensure that it serves the purpose of human needs and never the opposite. But with clear political goals in relationship to technology, we have every possibility to reach the development goals by using the full potential of the digital revolution.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Kristina Perssons tal på Oscar Pomilio Forum

Publicerad 10 mars 2016 Uppdaterad 10 mars 2016

Kristina Persson, minister för strategi- och framtidsfrågor samt nordiskt samarbete, Oscar Pomilio Forum, Italien, den 8 mars 2016 Det talade ordet gäller.

With its snow covered mountains Abruzzo reminds me of my own region in the north of Sweden, Jämtland. We are north and you are south, but we are increasingly connected, in so many ways. As a matter of fact, the whole world is. But, we also live in a time of growing divergence.

Our international and European organisations have inclusive and sustainable growth as their motto, but in reality we are floating apart as a result of the growing inequality within countries. Sweden is no exception, but as we started from a very high level of equality we are still better off in this respect than most other countries in the world.

I am not going to speak about happiness as such, as previous speakers did, but about the importance of good governance and the role of society for creating good conditions for the well-being of people.

We live in a time of great contradictions. We know to a large extent what should be done but we don't really possess the instruments to do it. And sometimes not even the will is there.

I have a favourite quotation from Charles Dickens, the British author who described the period of the French Revolution in *A Tale of Two Cities* – the two cities being London and Paris. I think this quotation catches the mood of our time. He started his book by writing:

It was the best of times, it was the worst of times,

it was the age of wisdom, it was the age of foolishness,

we had everything before us, we had nothing before us.

The inequalities in France led to the revolution of 1789. A somewhat later revolution – the industrial – created new kinds of inequalities between the very richest and the poor, who flocked to the growing cities or toiled in the mines. Sweden was at that time one of, if not the poorest country in Europe, more than 25% emigrated to USA in the 19th century.

Ignazio Silone, who introduced Abruzzo to many Swedes through his novels, described the similar conditions in Italy. Reading the stories from the lives of the peasants in "Fontamara" is a reminder of the tremendous social transformation of Italy in the 20th century.

The answer – eventually – was democracy and the development of the welfare state. Sweden was a latecomer to the process of industrialisation, which was probably a great advantage for us, both economically and socially. The hardship that accompanied the transition from a agricultural society to a industrial never attained the proportions that were seen in other countries, like England and also in Italy.

Our popular movements and civil society, including the trade union movement were strong and able to provide a solid foundation based on solidarity and justice for the new Sweden. The famous Swedish model, based on high taxes and good institutions was thus constructed from the early 20th century.

Now, for the first time in history, we human beings all share in practice the same world, linked as we are by technology, trade, communications, culture and commercialism. But we do so on highly unequal terms; Globalisation has led to decreasing poverty and greater similarities between countries. But also to imbalances between social and human needs on the one hand, and global market forces on the other.

Huge changes have taken place, and during a short period of time. The epoch defined by industrial and collective forms of production has passed its peak.

Today, the richest 80 people in the world – as many as could fit in a bus – have as much wealth as the poorest half of the world's population, 3.5 billion people. And economic and technological opportunities continue to drive the

increasing inequality. Around the world, 60 million people are displaced or in exile because of war, and many more have left their homes in search of a way to make a living.

As Minister for Strategic Development at the Prime Minister's office, my work involves developing the foundation for long-term thinking and new strategies for the Swedish Government. During my first year of work we have focussed on three areas: First, The green transition into a fossil free welfare state, second, Jobs in the future, when new technology tends to replace people and possibly increase inequalities. The third is the necessity to create better functioning Global Governance.

Good governance is fundamental on all levels – be it local, national, regional or global. Global governance is I believe our toughest challenge; a new and complex playing field for politics, demands new ways of working together. In a world of low trust we need to reconcile macro-economic conditions with social needs. There is a need to develop long-term ways to support job creation, growth, ecological sustainability and inclusive social development. All at the same time.

To address these issues, I have initiated three multi-stakeholder working-groups with experts from government, business, academia and the civil society to present recommendations to the Government. This is a unorthodox way of working in politics and as we now embark on stage two in my work, we will prioritize two things: We will first of all connect our analysis to the new, universal UN 2030 Agenda that captures the full field of important goals to attain ecological, social and economic sustainability. Secondly, we will integrate our work more closely with the processes within the government offices. After all, it is the responsible ministers who should take the proposals further and turn them into political action.

My role is to apply a holistic and long-term view on politics and capture the issues that tend to fall between the portfolios. If you focus on achieving results you will find that a great number of ministers must be involved in solving one problem, be it unemployment, migration/integration or environmental degradation. All three types of sustainable development are interconnected: Social, economic and ecological - if one is left out, the others cannot work.

The world is in a process of complete transformation. The great economic disparities that have arisen in more or less all countries threaten to have a paralysing effect on economic and social development, in Europe and in the

world. High levels of unemployment and too low investments in competence and education will in the long run be very costly for our societies. It is not only radical economists who make this claim. Institutions such as the OECD and the International Monetary Fund (IMF) are also raising the alarm. Christine Lagarde, director of IMF recently said that "if you want to see more durable growth you need to generate more equitable growth."

Reducing inequalities is one of the goals that make up the 2030 Agenda and EU must face this crucial challenge. The discussions about establishing an European Pillar of Social Rights is a step in this direction. More investments in accordance with The European Fund for Strategic Investments (EFSI) is another.

The best of times, and the worst of times...

A new world of work is emerging, driven by digitalisation, artificial intelligence, outsourcing and robotisation. The global market economy has left our political institutions behind, a long time ago.

Skills, reforms and renewal are key words whose implementation demands collaboration between all stakeholders in the society, as well as improved governance in the public sector.

I am hopeful about Sweden. The reason is that Sweden and the rest of the Nordic countries score very high in three important concepts for good governance. The three concepts are institutions, trust and innovation.

Good governance depends first of all on well functioning institutions and public systems, including an efficient tax authority and acceptance among people to pay their taxes.

Good institutions also include a good social security system, equal rights and opportunities for women and men and much, much more, which is reflected in the size of the public sector. This is also a condition for a high female participation in the labour market. Almost as many women as men work in Sweden. Our employment rate is close to 80%. The average in the EU is 69%, Italy is close to 60% - change this and public debts will decrease. Equality between sexes is very important both for the women and for the incomes of the state.

Second key factor after institutions/social systems is a high level of trust among people (generalized trust) and trust in institutions. Which in turn is

supported by a low level of corruption.

My third key factor is a high level of innovation. A high level of innovation is something you can get by combining good conditions for entrepreneurs, R&D and partnerships – collaborations. We talk about challenge-driven innovations, focussing on needs in society.

These three achievements you always have to fight for - if not, they will degenerate. Even if a nation state has good governance it does not have all the answers. And the conditions for international cooperation are changing fundamentally due to geopolitical and geoeconomic shifts. In the worst case, this intervening period we are in, could carry on for quite some time to come, and be dominated by crisis and conflicts.

Inequality, unemployment and - I believe - globalisation are breeding grounds for populism and xenophobia. In the old industrialised countries a reaction has set in: people are looking backwards and wanting to recreate what used to be, nationalism - the old days. And they attack internationalism and regional cooperation, such as the EU. This reaction is futile and dangerous and risks seriously delaying democratic and social development.

The European project is facing major challenges. They stem from many different but coinciding problems and threats: The ongoing economic crisis, in the wake of the great financial crisis of 2008 is one. Europe's inability to cope with migration is another and the growth of nationalist and right-wing populist parties is a third - to mention a few.

The new policy agenda for the EU presented by the Italian Government last month underlines the need to make EU part of the solution, and not the problem. It calls for seizing the opportunity of the big European project.

The austerity policies have resulted in too low levels of demand and investment, that delay economic recovery. At the same time we face enormous investment needs for the green transition - if we are to succeed in staying as far below the 2 degree limit for global warming as possible, in accordance with the Paris Agreement.

The ongoing changes require a major political response from the leaders of society in all fields; political, economic and social (cultural). Not just now, but for many years to come.

The 2030 Agenda and the Paris climate agreement concluded last year, have

the potential to stand out as important milestones on the way to more sustainable models for our societies. Not because the agreements themselves contain commitments that will save humanity from disaster. But because they are strong signals of the direction in which our world is heading – which in itself will trigger action.

For a long time, shared responsibility and solidarity have lost out in the age of neoliberalism. But no society can exist without solidarity. Everyone understands this: the forms and reach of solidarity are what politics is about.

Common people have to be mobilised for the change. This is particularly important in a time when characters like Donald Trump can be chosen as candidate for the most influential political office in the world. People need to be seen and respected. And in a democracy it is absolutely fundamental that they understand the time they live in.

There are glimmers of light. One is the growing interest taken by the business community and the financial sector in the movement towards a sustainable world. We see this very clearly in the transition to climate sustainability. Environmental thinking in general, even social issues, are no longer a matter of isolated CSR initiatives. They represent a new way of thinking based on the combined insight of what the world needs and the fact that there are large, profitable markets out there. The strong interest from both business representatives and the civil society in the 2030 Agenda also sends an important signal about partnership. A world that is not sustainable is not in the interests of business either.

A change in society towards solidarity does not happen overnight. It requires determined political efforts to build up new forms of cooperation that better match our current reality. We need a more social economy and the mobilisation of people. We need cooperation between the nations of the world, and between sectors and different interests.

The Swedish Prime Minister, Stefan Löfven, has taken the initiative to introduce the concept of a Global Deal – international tripartite cooperation in support of more and decent jobs, increased productivity and fairer distribution of the fruits of globalisation.

And this need to go hand in hand with the great, green transition in the world. Government resources will be nowhere near enough. The private financial markets must begin to serve the interests of society.

To succeed both in Europe and globally, our European cooperation must be reinvigorated. A divided and weak Europe can neither deliver jobs and good lives for people, nor global governance for a sustainable world. I welcome PM Renzi's initiative "A Shared European Policy Strategy for Growth, Jobs and Stability". It is a constructive contribution to the debate.

The Swedish Government will actively participate in European and international processes for an inclusive and sustainable world. In doing so it will be necessary to build alliances with other governments.

Our transition towards a sustainable world must be built by a new spirit of solidarity and cooperation. And as President Kennedy once said "Change is the law of life and those who look only to the past or present are certain to miss the future".

Thank you!

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal av statsminister Stefan Löfven vid Sustainable Development Solutions Network Northern Europe

Publicerad 29 februari 2016 Uppdaterad 29 februari 2016

Göteborg, den 26 februari 2016 Det talade ordet gäller.

Madam Vice-Chancellor,
Mr President,
Distinguished guests,
Ladies and gentlemen,

"Deep in the forest there's an unexpected clearing that can be reached only by someone who has lost his way."

This is a quote from one of Sweden's best loved poets, Tomas Tranströmer. It reveals hope, but also the mystery of the ways forward.

I remember the turn of the millennium. There weren't many people who believed that the Millennium Development Goals could be achieved.

Today we know better. We know that goals matter. We know they require cooperation, new alliances and new thinking. And this is why we are here today – to trigger transformative change.

Thank you very much for the invitation and the possibility to be here.

2015 was the best and one of the worst years in human history at the same time. And quite frankly, this is hard for people to grasp.

It's easy to veer between extremes – either being too optimistic or, more

likely, too pessimistic. It seems to be a human feature that we have a hard time dealing with opposing facts. But we need to be able to handle two thoughts – two realities – at the same time.

Last year was the best ever for the average human being. The World Bank is now reporting that fewer than 10 per cent of the world's population now live in extreme poverty. Nine out of ten boys and girls go to school. Billions of people have gained access to clean water. A global middle class is emerging where one in two people have access to a mobile phone.

The world is actually better-educated, better-fed, healthier and freer than ever before.

At the same time, no one can have failed to note that last year was also the worst in a long, long time; with deepening wars, conflicts and terror attacks. We have the worst refugee crisis since the Second World War.

And last year was also the warmest on record. Climate change is catching up with us.

And even though we are seeing less poverty in the world, inequality is increasing. If you fill a bus with the richest people in the world, they own as much as the 3.5 billion poorest people.

So in spite of great progress, a lot of work remains to be done.

The 2030 Agenda with the 17 Global Goals is an extensive to-do list for the planet. Agreeing on the list was an important step in itself. But now the work has to begin. And your work on connecting society, academia and business. to find and spread solutions to reach the goals is crucial.

And in this work, I would like Sweden to take the lead.

There are two reasons for this.

It is the right thing to do. It is morally right. Allow me to digress for a moment and make a personal reference. You may know that I was a foster child. Ten months old, I arrived to my new parents in the northern part of Sweden, to a small village called Sunnersta. A loving family took me in. They raised me as their own child.

That means that I had the good fortune to be brought up in a society where the legacy from the past doesn't prevent a good future, in a society

where people take responsibility – not only for themselves but also for others.

To me, the 2030 Agenda carries that same shared responsibility. We all have a responsibility towards others, not only ourselves.

But it is also economically smart. Let me quote the IMF's Managing Director Christine Lagarde.

"You do not need to be an altruist to support policies that lift the incomes of the poor and the middle class. Everybody will benefit from these policies, because they are essential to generate higher, more inclusive and more sustainable growth."

To put it short – equal societies perform better.

But there is even more to it than that. I want Swedish research and Swedish companies to be at the very forefront with the best innovations, newest technology and smartest solutions, because it is also good business.

It will develop us as a country. It will both strengthen productivity and give us a competitive edge. It will create jobs and growth. We have a win-win-win situation.

Friends,

One of the success factors for the Global Goals and the 2030 Agenda is the broad inclusion in developing these goals. It gives us strength now as we move forward.

And I am optimistic, truly optimistic.

I see the determination that all of you here represent. On a daily basis I meet people from every part of the society and all sectors who are ready to contribute.

Gothenburg is one of many Swedish municipalities that are showing the way as Scandinavia's largest transport hub with its port, the large automotive industry and the leading scientific research at Chalmers and the University of Gothenburg. You are trail-blazers for greener transport systems, and this is the result of close cooperation between politicians, local authorities, business and academia, sharing goals and visions.

At national level I have set up an Innovation Council with representatives of business, academia and civil society to boost our innovation capacity. Research is important, but just as important is the ability to translate findings and ideas into products and services for the benefit of everyone. Innovations will be key for the transition to a more sustainable society.

To spur this transformation even more, the Government has set an ambitious national goal. Sweden will become one of the world's first fossil-free welfare nations. We will demonstrate that you can combine freedom from fossil fuels with prosperity, and I hope this will send strong signals to the rest of the world.

Many Swedish companies have played a decisive role in the development of the 2030 Agenda. Ericsson's commitment has brought about considerable progress in terms of the entire ICT industry. Volvo and Scania are forerunners when it comes to transport of the future, and they are showing how we can build fossil-free transportation in both developing countries and developed economies.

In the area of consumer goods, both IKEA and H&M are informing people all over the world about the importance of their consumption decisions. Without the influence of consumers, the business sector will not change.

The Swedish finance industry has also played a key role in finding new models to finance the transition, and I would like to give one example: the work of Swedish Bank SEB on Green Bonds, which have gone from being a small pilot project to a billion-kronor industry in the course of just a few years.

Three ministers in the Government have particular responsibility for implementation. It is shared between the Minister for Public Administration, Ardalan Shekarabi, the Minister for Strategic Development and Nordic Cooperation, Kristina Persson, and the Minister for International Development Cooperation, Isabella Lövin, who you will be hearing later this afternoon and who will develop our international agenda.

The Government will appoint a national delegation to facilitate and stimulate implementation. The lessons learned from the implementation of Agenda 21 after the Rio Summit in 92 tell us that transformation is much stronger if it is constructed from the bottom up. Therefore, the delegation will work closely together with municipalities and counties.

A large number of government agencies will contribute with their knowledge, such as Statistics Sweden, which will help to develop indicators for follow-up and evaluation.

This will make the work and the results concrete.

Internationally, I have launched a High-level Support Group with eight other world leaders. We promote the sharing of experiences and best practices, and we are working to maintain engagement for the implementation of the agenda at the highest political level around the world.

There is no doubt that a framework of accountability – nationally, regionally and globally – helps all of us to deliver results.

Friends,

Let's go back to the unexpected clearing. Ground-breaking discoveries are not always made where or when we might expect.

New knowledge must be allowed to develop both in close cooperation with practice, in enhanced collaboration between academia, business and society, but also more freely, led by curiosity, with an understanding of how the world works as the only motivation.

All together this will give us new tools to create a better world for everyone.

Nothing could be more rewarding. So let's get to work.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal: Inledningsanförande vid FN:s utvecklingsprogramms 50-årsjubileum

Publicerad 26 februari 2016 Uppdaterad 26 februari 2016

FN:s generalförsamling, New York den 24 februari 2016
Det talade ordet gäller. (Tal på engelska)

Dear Excellencies, Ministers, Ladies and Gentlemen,

Ever since the creation of UNDP in 1966 the organization has proved its significance, supporting poverty reduction and development worldwide. The world is despite its many challenges, a better place today than when UNDP was founded.

Sweden remains committed to allocate 1 per cent of its gross national income to Official Development Assistance, ODA. It is not a question of generosity, but a consequence of a coherent policy choice. UNDP is one of the primary partners in our development cooperation all over the world.

The development of other nations is not only actions of solidarity, it is in all nations interest. Core support to multilateral organizations, including UNDP, will continue to be an integrated part of this effort. Through flexible and predictable core funding, the UN System will be better prepared for the development challenges ahead.

The global vision for sustainable development is now increasingly clear and mutually agreed. The 2030 Agenda is universal and involves the whole world. The Agenda and the global goals constitute a fundamental shift in the way we think about development.

As Sweden's Minister for Strategic Development sustainable development, in

all its three dimensions, is the core of my work. Economic growth will not be sustainable without long term social and ecological sustainability. The greatest threat to financial stability and good economic development is the rising inequality, both within and between countries.

In the early 1990s Sweden introduced a tax on carbon and since then, greenhouse gas emissions have gone down by 23 per cent. During the same period Sweden's GDP grew 58 per cent. It is possible to combine good economic growth with successful efforts to prevent resource depletion and minimize climate or environmental impact. The world needs to get the incentives right, and reprioritise funds available to make the transformational changes possible.

One of the important aspects of Agenda 2030 is the demand it puts on a whole of government approach. The Agenda underlines the necessity of cross-sectorial approach in governments work and the spill over effects one policy choice will have on another. Sweden has worked actively with policy coherence for development through our Policy for Global Development. It establishes that all policy areas should contribute to an equitable and sustainable global development.

We have taken a number of initiatives in this spirit:

- A national Action Plan for Business and Human Rights to support Swedish companies' in their work on sustainable development.
- Efforts to make greater use of public procurement to consider social and environmental requirements.
- A goal to have a fossil-free vehicle fleet by 2030 and, in the long term, to be powered by 100 per cent renewable energy.

The government now intends to appoint a National Committee to boost the Swedish implementation of Agenda 2030. The committee will be a vehicle for partnerships with the many stakeholders needed for this work: municipalities, civil society, the private sector, academia etc.

The Swedish Prime Minister Stefan Löfven has also taken the initiative to form a high-level political group to bolster momentum for the implementation of the agenda worldwide

Today we are here to celebrate the 50th birthday of UNDP, and our presence is in itself a tribute to the UNDP and its ability to remain relevant.

We need you. The world has come a long way since 1966 but challenges are great and complex and we must further improve our ability to work in partnership towards a sustainable future.

Thank you!

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal av Kristina Persson på World Government Summit i Dubai

Publicerad 09 februari 2016 Uppdaterad 09 februari 2016

Kristina Persson, minister för strategi- och framtidsfrågor samt nordiskt samarbete, den 8 februari, 2016 Det talade ordet gäller.

Your Royal Highnesses, Dear Excellencies, Ministers, Ladies and Gentlemen

I am honored and delighted to be invited to address the World Government Summit today. As Sweden's Minister for Strategic Development, governance is an issue that is very close to my heart.

If you look at the immense challenges in our world today, I would say that no other topic is more important than this: Governance for the future, to adjust our national governance structures in order to meet up with sustainability demands, in all three senses of the word - economic, social and ecological sustainability as reflected in the UN Agenda 2030. And even more challenging: To achieve a global governance that corresponds to the challenges and the economic interdependency that has accelerated during the last 20-30 years, due to a number of technological, political and economic changes. All of which put new and different demands on international structures, institutions and the need for common rules – an international rule of law. And trust between people and nations.

Getting governance right is key to ensuring that governments and the global community can tackle the common challenges we are facing. If we get governance right at all levels - at local, regional, national and global level - we can actually turn many of these challenges into strengths and opportunities for development and shared prosperity.

This is a top priority for the Swedish government.

Why is governance so important today? A number of systemic challenges have shown a need for effective and inclusive leadership from the center of governments. The financial crisis, the dramatic increase in migration, climate change, digitalization and the implementation of the new sustainable development goals are examples of challenges that require coordination and cooperation. They require a whole of government approach, leadership and effective structures for driving systemic change. These challenges require cooperation between the public sector, the business community and civil society. They also require new models, approaches and policy instruments. As a result they create new demands on governance.

In recent years, the OECD, as well as think tanks and political scientists have pointed to the need to adapt governance mechanisms and systems to ensure that governments can implement overarching reforms in an effective manner. This is indeed a very valuable work, and it should soon start to make a difference in the OECD-family.

Governments across the world have to manage four fundamental governance tasks: Firstly, they have to ensure the smooth functioning of regular systems and tasks, such as budget processes, taxation systems etc. In Swedish we call this 'ordning och reda' which might be translated into the government's responsibility to make sure that that things are 'in order' and running smoothly and efficiently.

The second task of the government is to handle short-term shocks. Examples of these are the financial crisis, national disasters, acts of terrorism or the dramatic inflow of refugees witnessed by Sweden and many other countries in recent years.

The third governance task is to prepare the country for the future, more specifically to ensure a country's long-term resilience, sustainable development and competitiveness. This, in turn, requires some degree of foresight and forward-looking analytical capability and an ability to act preemptively. The implementation of the sustainable development goals is one example of an issue that requires a long-term thinking and action.

Fourthly, governance must be transparent in order to facilitate accountability. Only then, will the three other tasks outlined above be conceived as credible and be trusted by people.

The challenge for governments, and for governance, is that these four tasks

- the daily running of the country,
- the management of short-term shocks,
- the ability to prepare the country for the future, and
- transparency and accountability

are sometimes in conflict with each other. In particular, the management of imminent crisis or 'fire-fighting' seems to be taking up an increasing amount of resources, leaving less room for strategic and forward-looking thinking and action, i.e. the important governance architecture of the future.

Sweden has a good track record when it comes to the daily running of our country. By most international comparisons, Sweden's finances are sound, we have well-functioning and transparent institutions and rule of law is strong. And we have a high level of quality and equality in the provision of social services. We have legal frameworks to prevent discrimination and corruption and to provide a good environment for doing business. We have a long tradition of transparency and accountability regarding government.

Still, we face a number of both long-term and short-term challenges which require us to work continuously on improving our governance systems. In 2014, the incoming Swedish government declared its vision for a sustainable and inclusive future. Sweden is committed to be a strong, fair and clear voice in the world for freedom, peace, human rights and solidarity. Our candidacy for a non-permanent seat on the UN Security Council 2017-2018 is an expression of that strong and longstanding commitment.

Sweden is committed to a future based on sustainable and renewable energy resources, while safeguarding our welfare society. I am impressed by the ambitious policies of the United Arab Emirates – itself being a major fossil fuel producer – when it comes to sustainability issues and renewable energy solutions.

Finally, we are working hard to ensure that Sweden is a country where no one is left behind and no one is held back. We believe that an inclusive society where people are treated equally and given the same opportunities including access to education and healthcare – regardless of their ethnicity, gender, religion or sexual preference – we believe that such an inclusive and equal society is the basis for a successful and flourishing society. And for a strong economy.

Realizing these visions will require that our policies are evidence-based, that we combat silo thinking in ministries and government agencies, and that we

encourage policy experimentation and learning. At the same time it will require that the work of government becomes more inclusive, transparent and accountable. Overall, we need to improve our ability to manage and drive change and to design timely policy responses.

Your Highnesses, Ministers, Excellencies, Ladies and Gentlemen: We often talk about the need for individuals, the business sector and civil society to be proactive and innovative to be able to function in a changing world. All too rarely, however, we talk about what governments need to do to be innovative in order to serve their citizens in this changing world. That is why the World Government Summit fills such an important function and that is why I am very much looking forward to the discussions and exchange of experiences here today and beyond the Summit.

Thank you very much!

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Statsministerns tal vid lanseringen av Sveriges arbete för att nå de Globala målen

Publicerad 18 januari 2016 Uppdaterad 18 januari 2016

Stockholm den 18 januari 2016 Det talade ordet gäller.

Ers Kungliga Höghet,
Dr Nabarro,
Vänner,

Varmt välkomna till det som är en startskott för Sveriges arbete med att genomföra Agenda 2030. Särskilt roligt att så många, från så många olika delar av samhället är här.

För är det något som jag vet, så är det att resultat nås när vi arbetar tillsammans – näringsliv, fackförbund, civilsamhälle, forskare, politiker och tjänstemän på alla nivåer.

En av framgångsfaktorerna för de globala målen och Agenda 2030 är att så många har varit involverade i att ta fram dem. Det ger oss kraft när vi nu ska gå vidare och genomföra målen.

Tack för att ni är här redo att ta er an den uppgiften. Jag ser mycket fram emot att ta del av era tankar och idéer inför det arbete som ligger framför oss.

Vänner,

"Ett stilla liv på randen av en vulkan är illusoriskt. I dagens värld angår allt alla."

Orden är Václav Havels och formulerades efter den omvälvning världen stod

inför när Berlinmuren föll. Borta var det kalla krigets låsningar och en ny tid för globalt samarbete inleddes. Det var en tid när globaliseringen på allvar ställde världens ledare och länder inför helt nya utmaningar och helt nya möjligheter.

Det decennium som följde var en tid då världens stora framtidsfrågor diskuterades på ett pärlband av världskonferenser, inte minst Miljökonferensen i Rio, Kvinnokonferensen i Beijing, Konferensen om social utveckling i Köpenhamn, Befolkningskonferensen i Kairo.

Och det var det arbetet som ledde fram till millenniemålen.

Och jag vet från tiden vid millennieskiftet att då var det inte många som trodde att målen skulle kunna nås.

Man var van vid att i FN formulerades viktiga mål och visioner, men också vid att det slarvades med att genomföra det som beslutats.

Men olyckskorparna hade fel. Vi har visat att det är möjligt att förändra och förbättra världen. När viljan finns, när det globala ledarskapet är starkt och när globaliseringens möjligheter tas till vara.

I slutet av förra året kunde vi läsa i den amerikanska tidskriften The Atlantic om att 2015 var "The best year in history for the average human being."

Och mycket som redovisas kopplas till FN:s millenniemål. Fattigdomen halverades – fem år före utsatt tid. 9 av 10 flickor och pojkar världen över går i dag till skolan. Mödradödligheten har minskat, barndödligheten likaså.

Miljarder människor har fått tillgång till rent vatten. Fram växer nu en global medelklass där varannan människa har tillgång till en mobiltelefon.

Vänner, världen har inte blivit sämre, den har blivit bättre.

Men vi lever i en tid av paradoxer. Parallellt med en positiv utveckling så ser vi fördjupade krig och konflikter, terrorattacker, vi har en pågående flyktingkris och allvarliga miljö- och klimathot. Det gör å andra sidan till att oron växer.

Och även om framstegen är stora så lever fortfarande 800 miljoner människor i extrem fattigdom. 90 miljoner barn i världen är fortfarande undernärda. Kvinnor i världen har fortfarande mindre makt, sämre tillgång till arbetsmarknaden och utbildning.

Mycket arbete återstår.

Det var med detta perspektiv – av utmaningar och möjligheter - som världens ledare samlades i New York i höstas och enades om Agenda 2030 med sina 17 globala mål.

Det var i denna ödesgemenskap som vi i samlades december kom överens om ett nytt bindande klimatavtal.

FN:s generalsekreterare Ban Ki-moon har uttryckt det väl: "Vi är den första generationen som kan utrota fattigdomen. Och vi är den sista generationen som kan stoppa klimatförändringarna."

Och arbetet ska inte göras av någon annan, någon annanstans. Det ska göras av oss alla tillsammans. Målen ställer väldigt höga krav på alla länder och alla aktörer. Min ambition är att Sverige ska gå före.

Och det finns två skäl till det.

1. Det är moraliskt rätt.

Vi har ett ansvar för fler än oss själva här och nu. Vi har ett ansvar för människor i hela världen, men också för framtida generationer.

2. Men det är också ekonomiskt smart.

Jag vill att svenska företag ska vara de som tar fram den nya teknik och lösningar som världen ropar efter för att minska koldioxidutsläppen. Vi kommer att gynnas som land av att ligga i framkant av klimatomställningen.

Sveriges styrka ligger i att vara ett jämlikt och jämställt samhälle; som inte trots, utan på grund av, sin solidaritet och tolerans, är rikt, modernt och en ledare i världens utveckling. Det är det Sverige vi strävar efter.

Det är det Sverige vi tror på.

Och jag vet att det i Sverige finns massor av både idéer och lösningar.

För drygt ett år sedan träffade jag till Mehrdad Mahdjoubi när han utsågs till årets tekniker. Ni har säkert hört talas om honom. Han har utvecklat världens mest avancerade och effektiva duschsystem. Systemet är konstruerat för att spara 90 procent vatten och 80 procent energi, samtidigt som duschvattnet blir renare än vanligt varmvatten från kranen. Han har dessutom lyckats omvandla sin innovation till en affärsidé och grundat företaget Orbital Systems. Nu är de redo för global lansering.

Många svenska företag ligger väl framme. Scania och Volvo som arbetar

målmedvetet för en grön transportsektor med låga utsläpp. Hennes & Mauritz som är en av världens största användare av ekologisk bomull och samtidigt arbetar för arbetstagares rättigheter.

Det finns fler exempel: Ericssons digitala lösningar, ABB:s utveckling av smarta elnät och IKEA:s mål att producera sin egen förnybara energi och göra det enkelt för oss vanliga människor att leva miljövänligt med ledlampor och solpaneler.

Jag skulle kunna fortsätta för detta är något av det jag tycker är allra roligast – när jobb växer fram ur innovationer som omvandlas till affärsidéer och når ut på nya marknader.

Hållbara affärsmodeller ger konkurrensfördel för svenska företag. Det här är Sveriges framtid. Detta gör skillnad – i Sverige och i världen. Och det skapar jobb och tillväxt.

Låt mig ta ett annat föregångsexempel. Malmö - en kommun som de globala målen till sina. Ni visar vägen med både innovativt miljöarbete och förslag för att utjämna hälsoklyftorna. Och det finns många fler kommuner som gör viktiga insatser för en hållbar utveckling – Karlstad, Örebro, Lomma, Östersund och Borås bara för att nämna några.

All den kunskap och de erfarenheter som finns ska vi ta till vara.

Tre ministrar i regeringen är särskilt ansvariga för genomförandet. Det är civilminister Ardalan Shekarabi, bistandsminister Isabella Lövin och framtidsminister Kristina Persson.

Regeringen kommer inom kort att utse en nationell delegation för att underlätta och stimulera arbetet med genomförandet. De kommer att få i uppdrag att ta fram en nationell handlingsplan.

Till vår hjälp har vi även ett stort antal myndigheter som kommer bidra med sin kunskap, ett exempel är SCB som hjälper till i arbetet med att ta fram indikatorer för uppföljning. Så blir både arbetet och resultaten konkreta.

Men allra viktigast är alla ni som är här i dag, den bredd som ni företräder och det engagemang som ni har med er. Er kunskap krävs. Ert arbete är avgörande. Det är tillsammans som vi ska göra detta.

Och vilken historisk möjlighet att få vara med och göra skillnad.

Vi har en gedigen "att-göra-lista". Nu sätter vi igång.

Varmt välkomna.

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Tal av Kristina Persson vid Stora sociala företagsdagen, Svenska mässan

Publicerad 02 september 2015 Uppdaterad 02 september 2015

Göteborg den 31 augusti 2015. Det talade ordet gäller.

Tack för inbjudan, roligt att vara här och träffa så många aktörer inom den sociala ekonomin! Jag skulle gärna ha lyssnat mer på alla goda exempel som är företrädare i salen, för att få inspiration eller rätt och slätt bli glad! Ni betyder mycket för demokratin och ekonomin i det svenska samhället.

Jag tänker inte bara på er som är sociala entreprenörer eller er som lägger ner mycket ideell tid på era engagemang utan på alla kloka och nydanande ledare inom kommuner och privat näringsliv som samarbetar för att möta väsentliga samhällsbehov.

Begreppet och företeelsen social ekonomi har länge legat mig varmt om hjärtat, sedan mitten av 80-talet - långt innan det blev ett etablerat begrepp i europeisk eller svensk politik.

Behovet av samverkan i kooperativa former för att möta gemensamma behov, skapa arbetsintegrerande företag m.m. har bara växt sedan dess och växer fortfarande. Dessutom ligger socialt ansvarstagande alltmer i tiden för det privata näringslivet. Sektorn har glädjande nog också växt, inte minst tack vare den kommunala närings- och välfärdspolitik. Den lokala nivån är ofta snabbare på att fånga upp behov och möjligheter än den centrala. Inte minst här i Göteborg och Västra Götalandsregionen verkar ni ligga långt framme, jag utgår från att det beror på ett antal framsynta kommunpolitiker.

Det är ju detta som behövs - förvaltare och bevarare har vi tillräckligt många av inom offentlig sektor. De behövs också, men för att förnyelse ska ske - vilket är helt nödvändigt i en komplex och snabbföränderlig värld - behövs

social innovationsförmåga. På alla nivåer i samhället. De tekniska innovationerna söker sig ofta fram till förverkligande därför att där finns så starka ekonomiska incitament: Man kan bli väldigt rik på att ligga tidigt framme med nya smarta produkter som kan säljas på en marknad och det finns ofta företag med god tillgång till riskkapital som vill vara med och dela på vinsterna.

Annat är det med det socialt motiverade företagandet. Här är det samhället som blir vinnare i form av lägre utgifter och högre skatteinkomster. Det är vi alla som blir vinnare av den sociala ekonomin, förutom de individer som genom samarbete löser sina servicebehov eller får en meningsfull uppgift i samhället.

För att klara de stora framtidsutmaningar som regeringen och Sverige står inför är det framförallt tre saker som behövs. Jag tänker för det första på ett starkt samarbete - med kommunerna, näringslivet och det civila samhället, för det andra på att vi behöver skapa möjligheter för att dessa aktörer ska kunna hjälpa till i det som är samhällets viktigaste uppgift framöver, nämligen att skapa det hållbara samhället och för det tredje på att vi behöver mobilisera denna samverkan på tvärs mellan sektorer och olika intressen.

Jag insåg när jag skulle förbereda mig för den här dagen att detta är ju precis vad social ekonomi handlar om: Att mobilisera och skapa möjligheter genom samarbete. Beroende på vem man är och var man befinner sig i det svenska samhället kommer begreppen i olika ordning. Men de hänger ihop.

Hållbar utveckling är mitt uppdrag i regeringen. Eller som det också står i beskrivningen av min ministerpost, att verka för långsiktiga och tvärsektoriella lösningar som i tid hanterar väsentliga samhällsproblem. Problem som är ekologiska, där klimatfrågan intar en framskjuten roll, sociala där arbetslösheten och fördelningen av inkomster och välfärden är centrala och ekonomiska därför att utan ekonomi är det svårt att klara de första två.

Ekonomin är också medlet för att vi ska uppnå de sociala målen och (vilket är viktigt) allt måste ske inom ramen för planetens ekologiska gränser. Allt hänger samman. När vi klarar de sociala och ekologiska målen skapar vi också en god och stabil ekonomi.

Så är det - men så här har man inte alltid tänkt och agerat och mycket återstår fortfarande att göra innan vi verkligen lever upp till detta. Innan det praktiseras - tillämpas. Komplikationerna är många och man vänder inte en

jättelik Atlantångare i en handvändning. Men det viktiga är att det är fullt möjligt, vi har alla de kunskaper och den teknik som behövs för att bli en fossilfri ekonomi och självklart är inte arbetslöshet och växande klyftor ofrånkomliga på sikt. Det är helt och hållet en fråga om samhällelig organisation och fördelning. Och kreativitet.

Till de komplicerande faktorerna hör de starka internationella beroendena – vilket också är temat för en av mina analysgrupper, Global samverkan. Jag har inlett ett idé- och analysarbete inom alla tre hållbarhetsområden genom tre expertgrupper som alla har hög kompetens och rymmer företrädare från många olika sektorer i samhället: De är Arbetet i framtiden, Grön omställning och Global samverkan, som jag nyss nämnde. Vi har också inlett ett arbete för en bättre strategisk framsyn i regeringskansliet – identifikation av långsiktiga trender som är viktiga att ha koll på för regeringen och Sverige.

Men även om vi lever med starka globala beroenden är det mycket vi kan göra själva och när vi gör det, stärker det samtidigt vår konkurrenskraft och ekonomi. Det gamla nyliberala synsättet att det finns en motsättning mellan å ena sidan ekonomisk utveckling och å den andra ekologiska hänsyn eller social rättvisa är felaktig och helt ute, även bland framstående ekonomer; i de internationella organisationerna står idag hållbar och inkluderande tillväxt i fokus. I denna strävan kan Sverige och Norden inta en ledande roll.

Det sociala företagandet/den sociala ekonomin är ett viktigt inslag för alla tre dimensionerna av hållbarhet. Mest uppenbart och direkt gäller det den sociala hållbarheten: Trots en jämförelsevis god ekonomisk utveckling har arbetslösheten inte gått ner nämnvärt under de senaste sex åren. Vi ligger fortfarande på en nivå som inte är acceptabel, även om budgeten för 2016 ska bidra till att 150 000 nya jobb skapas och arbetslösheten gå ner från 7,5 till 6,2 %.

Att få ner arbetslösheten och öka sysselsättningen är en av regeringens allra viktigaste uppgifter. Hur det ska bli möjligt i ett längre tidsperspektiv när det mesta talar för att väldigt många jobb kommer att försvinna under de närmaste 20 åren är uppgiften för en av mina analysgrupper och vi vet att arbetsintegrerande företag har en viktig roll att spela.

Min uppgift i regeringen är inte den sociala ekonomin. Och jag har inga pengar att fördela. Men jag vet att mina mer direkt ansvariga kollegor delar min syn. Det sociala företagandet har en viktig roll att spela för att vi ska uppnå en hållbar utveckling i alla tre dimensionerna - socialt, ekologiskt och

ekonomiskt.

Alltför många människor nås inte av arbetsmarknadspolitiken och arbetslösheten är ojämnt fördelad, särskilt utrikes födda och vissa ungdomar drabbas. Arbetslivet ställer allt större krav på utbildning och kräver ständig omställning. Inslaget av s.k. Neets, unga människor utan utbildning eller anställning, är dubbelt så stort i förortererna till de stora städerna än i samhället som helhet. Klyftorna ökar p.g.a. av arbetslöshet och utanförskap. För att åstadkomma ett socialt rättvist och uthålligt samhälle krävs insatser inom många områden.

Den sociala ekonomin kan komma in överallt och skapa broar mellan de tre områdena. Genom att bygga en ”lokalt hållbar välfärd” inom ramen för globaliseringen. Eller för att använda de internationella organisationernas språk, en hållbar och inkluderande tillväxt.

För detta krävs att man tar tillvara alla lokala resurser genom en bred samverkan (kommun, region, näringsliv, fack, social ekonomi, föreningsliv). Det är de lokala aktörerna i städer, stadsdelar och byar som har kunskap om vad som behövs. På så sätt kan man föra samman behov och resurser. Det breda partnerskapet mellan alla aktörer är det viktigaste instrumentet för att skapa en långsiktigt hållbar utveckling.

Jag hoppas på ett fortsatt mycket gott samarbete i framtiden!

Tack för ordet!

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Politik, ekonomi och välfärd - Europas kris och Norden

Publicerad 04 februari 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Europaperspektiv 2015 - Norra Latin, Stockholm 4 februari 2015 Det talade ordet gäller.

Tack för inbjudan att tala på denna konferens – där jag varit med många gånger förr, men som åhörare!

Temat för mitt anförande är Politik, Ekonomi och välfärd – Europas kris och Norden. Norden och Europa är två politik-områden som har följt mig genom livet ända sen början av 80-talet. Det är fantastiskt att nu som minister få chansen att försöka förverkliga idéer och tankar om politikens förnyelse – och Europas och Nordens roll i detta.

Europa står just nu inför flera avgörande vägval. De bottnar i många olika sammanfallande problem och hot: Den pågående ekonomiska krisen som följde på den stora finanskrisen 2008; spända relationer till Ryssland; kriget i Mellanöstern, framväxt av nationalistiska och högerpopulistiska partier mm.

I går kväll kom jag tillbaka från en resa till Berlin. Jag medverkade på ett seminarium om den nordiska välfärdsmodellen och passade på att också träffa ett antal ledande politiker och opinionsbildare. Både i eller nära regeringen, personer som varit ministrar eller är nära regeringen på andra sätt

Det var en lärorik och givande resa och jag ska dela med mig av mina intryck:

– Ett grundläggande intryck är att det finns ett stort intresse hos tyskarna för Sverige och för vår s.k. nordiska modell. I Bundestag finns till exempel en nordisk grupp på 55 personer. Det är också uppenbart att vi har mycket

gemensamt, inte bara ekonomiskt genom handeln (Tyskland är vårt största exportland) utan vi har båda höga ambitioner för klimat och miljö. Vi värdesätter öppenhet, vi har stor invandring. Och vi är båda stora exportörer med mycket stora bytesbalansöverskott på runt sju procent. Vi har båda varit vinnare ekonomiskt på globaliseringen.

– Det finns en oro för Europas framtid men Tyskland vill inte agera motor för att få igång hjulen i Europa. Man vill inte gå Grekland till mötes för att rädda dem från konkurs och hur man tänker sig att det ska kunna förhindras lyckades jag inte få något svar på - tiden håller ju på att rinna ut för den grekiska statsskulden.

– Naturligtvis ser Tyskland det akuta behovet av att skapa tillväxt och jobb i Europa men först måste, anser man (inom regeringskretsar) strukturella åtgärder vidtas i stora delar av Sydeuropa. Och man är orolig för att om vi andra, som har större finanspolitiskt manöverutrymme skulle använda det och underlätta för ”syndarna” i syd som har de stora underskotten att får fart på sina ekonomier så blir det inga strukture reformer – eller som Tysklands förbundskansler Angela Merkel sa på World Economic Forum nyligen "Now is the time to get our houses in order."

– Under tiden växer statsskulderna i hela Europa, allra mest i södra Europa och gör det ännu svårare lösa problemen.

– Tyskland har inget emot Junckerplanen eller Draghis quantitative easing (QE), men tänker inte skjuta till något eget kapital. Det finns en hård låsning till målet budgetbalans, ”Schwarze null”. Tyskland anses allmänt ha mycket stora behov av investeringar i infrastruktur. Deras digitalisering till exempel, ligger långt ifrån Sveriges utbyggnad av bredband och tillgång till internet, men man vill inte föra en mer expansiv finanspolitik, trots att man har så goda förutsättningar för det. Man har den lägsta nivån på offentliga investeringar som andel av BNP av alla euroländer. (De offentliga investeringarna i Tyskland var endast 1,6 procent av BNP 2013, betydligt lägre än genomsnittet på 2,3 procent i resten av euroområdet.) Dessutom har länderna inom euroområdet, i synnerhet Tyskland, historiskt låga räntor. Tyskland kan låna till under 1 procent vid en löptid på 10 år. Det är svårt att se starkare argument för att göra angelägna investeringar.

(Det finns också andra länder som har finanspolitiskt utrymme och skulle kunna delta i en gemensam investeringssatsning. Jag tänker på Holland och Österrike men även Storbritannien har förutsättningar att delta i vad som skulle kunna kallas en ”Grön Tillväxtpakt”.)

– Tyskland vill inte axla ett ledarskap för att Europas problem ska kunna lösas. Alla skyggar påtagligt för ordet "Leadership". Det väcker obehagliga associationer till svunna tider. "Två gånger har Tyskland försökt bli Europas ledare men nu när det verkligen skulle behövas och efterfrågas, då vägrar de", sa Joschka Fischer igår, som var den sista jag träffade.

– En intressant sak är att man kanske skulle kunna tänkas agera tillsammans med andra, till exempel med Norden. Man vill inte agera ensamma men till exempel, tillsammans med oss - som med råge uppfyller Tysklands krav på ordning och reda - skulle det vara möjligt, enligt flera av mina sagespersoner. Detta skulle förstås kunna ge Norden/Sverige en viktig roll i Europa – och världen.

– Jag talade med flera personer om behovet av allianser inom EU i en tid som kräver gemensam handling men då EU, med sina 28 medlemmar saknar förmåga att hantera kontroversiella frågor och agera snabbt. Det finns även förutsett i konstitutionen genom så kallad "Enhanced cooperation" som jag tror inte är prövat ännu. Det betyder att 9-10 länder kan inom ramen för EU-fördraget bilda en egen gemenskap kring en viss eller vissa frågor.

– Det finns en allians som skulle kunna bli den första och som har Tysklands stöd - finansministern Schäuble ser gärna att den genomförs – det är skatten på finansiella transaktioner där ett tillräckligt antal länder har fattat beslut att delta, men där diskussionerna om hur det ska gå till inte har landat ännu. Men nu har Frankrike nyligen kommit med ett förslag som skulle kunna genomföras, enligt en tidigare finansminister som jag talade med.

– Det finns även andra områden, till exempel integration av energisystemen/energiförsörjning, som när systemet blir alltmer fyllt av förnyelsebar energi behöver knytas samman mellan länderna. Särskilt Tyskland, som nu avvecklar sin kärnkraft och vill minska användningen av kolkraft blir beroende av detta. Jag kan tänka mig att man också skulle kunna samverka i mindre, men öppna grupper om utbyte av best-practise, t.ex. när det gäller grön omställning. Bara att mötas kring gemensamma framtidsutmaningar och lyfta fram det som är mest outstanding kan ha god effekt. När man ska genomföra stora förändringar underlättar det om flera näraliggande och likasinnade länder gör det samtidigt.

Krisen är politisk

Min tolkning är att den europeiska krisen hade kunnat undvikas om vi hade haft ett starkare politiskt samarbete och ett mer solidariskt uppträdande

mellan Europas länder. Vi hade behövt ett snabbare och djärvare agerande från Europas politiker när effekterna av finanskrisen började rullas upp i Europa 2010.

USAs tillväxt var 2008 minus 2,8 procent, och Europas minus 2.1 procent. USA var kraftigt skuldsatt både till utlandet genom underskottet i sin offentliga budget. EU hade sammantaget överskott både i sin bytesbalans och sin budget. Europa idag lider i dag av en mycket utdragen och långsam återhämtning, medan vi har sett en betydligt starkare ekonomisk utveckling i USA. Europa har en alltför låg inflation – en del anser att vi löper risk att få deflation. USA:s BNP ökade med 2,7 procent 2014, det var en tillräckligt stark tillväxt för att generera 250 000 nya jobb varje månad.

Arbetslösheten har ökat inom Euroområdet från åtta procent 2008 till nära tolv procent 2014. I USA började arbetslösheten minska kraftigt redan 2010.

Den stora politiska skillnaden är att USA är ett land – en federation - medan Europa fortfarande är politiskt splittrat, trots gemensam marknad och gemensam valuta. Den politiska sammanhållningen är för svag.

Det är detta som gör att Europas ekonomiska kris i grunden är politisk - kräver politiska handlingar.

Euroområdet står idag på gränsen till recession, kanske en ”sekulär stagnation”, (Summers, Krugman) det vill säga en ekonomi med ihållande hög arbetslöshet, låg inflation och ett svagt resursutnyttjande på grund av alltför låg efterfrågan. I sin senaste tillväxtprognos har EU-kommissionen skrivit ner tillväxten för 2015 i 22 av 28 medlemsländer. De nya ekonomiska initiativen - Jean Claude Junckers investeringsplan och Mario Draghis historiska stödköp av statspapper inom EU - är därför minst sagt välbehövliga, frågan är om de kommer att räcka. Men även tyskarna är positiva till initiativen, numera.

– Junckers investeringsplan för Europa: Investeringarna i EU har minskat drastiskt med cirka 15 procentenheter sedan 2007. Fonden har ett startkapital på 21 miljarder som består av medel från EU-budgeten och lånegarantier från Europeiska centralbanken (ECB). Ambitionen är att genom privat kapital mobilisera sammanlagt 315 miljarder Euro till offentliga och privata investeringar i den reala ekonomin under de kommande 3 åren.

– ECB:s stödköp av statspapper ses som en historisk penningpolitisk åtgärd, men har redan prövats länge i USA och Japan. ECB inledde

inköpsprogrammet på 60 miljarder euro per månad så sent som förra veckan. Det ska pågå åtminstone fram till september 2016. Totalt innebär det ett paket på över 1 000 miljarder euro. ECB meddelade samtidigt att man behöll styrräntan på den rekordlåga nivån 0,05 procent.

Kommer vi att få se en investeringsuppgång, trots den svaga efterfrågan eller riskerar ökningen av likviditet till mycket låga räntor att istället blåsa upp nya bubblor?

Kritikerna säger att

– Den låga styrräntan har haft väldigt liten effekt på den reala ekonomin, den har inte lyckats stimulera efterfrågan och investeringar. Penningpolitiken behöver stöd från finanspolitiken.

– Vi har idag högt skuldsatta hushåll och hög arbetslöshet. Därmed råder osäkerhet om privat sektor kommer få hjulen att snurra och de strukturåtgärder som Tyskland och andra kräver är lättare att genomföra om det råder tillväxt i ekonomin.

Men de nya ekonomiska initiativen skickar en viktig politisk signal: Det pågår ett skifte från åtstramning till en mer investeringsdriven- och jobborienterad tillväxt. Eller som EU-kommissionens ordförande, Jean-Claude Juncker uttryckte det, ”we must bring Europe back to Business”.

Europa kan inte spara sig ur krisen och de ekonomiska och sociala kostnaderna har visat sig bli höga. Europa kan inte heller exportera sig ur krisen, när 85 procent av all export från länder i Europa är intern handel. Det behövs investeringar i både fysisk infrastruktur och humankapital för att skapa tillväxt och nya jobb. Det pågår just nu ett slags paradigmskifte när vi ser att viktiga internationella institutioner, till exempel IMF (som brukade ha "Washington konsensus" som ledstjärna) lyfter fram social samhörighet och inkomstfördelning som avgörande faktorer för makroekonomisk stabilitet och tillväxt. De sociala investeringarna betyder mer än bara skyddsnet, de är också investeringar i mänsklig utveckling, social tillit och tolerans. Social tillit är ett av de mest framstående kännetecknen – och styrkorna i de nordiska samhällena. Och vi vet att tillit - förtroende bidrar till ekonomisk effektivitet och konkurrenskraft. Det visar bland annat en undersökning av World Economic Forum i Davos.

Det allvarliga med dagens situation är att de ekonomiska problemen riskerar att bli systemkriser som hotar den sociala och politiska stabiliteten. Vad

händer med länder som Grekland och Spanien som har en arbetslöshet över 50 procent bland sina unga? Även i Sverige ligger ungdomsarbetslöshet på 21,8 procent (EU-snitt är 21,4 procent). Valfärdsgapet, mätt både som fattigdom och ekonomisk ojämlikhet har ökat mellan och inom enskilda medlemsstater i Europa. Antalet personer som hotas av fattigdom i Europa var 124 miljoner 2012, en ökning med 6 miljoner från 2008. De mest utsatta grupperna är ensamstående mödrar och äldre. Växande klyftor och massarbetslöshet blir också ett hinder för tillväxt - efterfrågan blir för svag.

I spåren på massarbetslöshet och svikna löften uppstår extrema rörelser, som göder populism och främlingsfientlighet. Invandrarna utses till syndabockar. Demokratin kan komma i fara. Det har hänt förr.

Europa är vår angelägenhet - vi är starkt beroende av Europas utveckling.

75 procent av vår export går till Europa. 60 procent av alla beslut i en svensk kommun påverkas av beslut som fattas inom EU. Vi är både beroende av Europa och har ett ansvar. Därför behöver vi bli mer aktiva, engagera oss och påverka, tillsammans med andra. Det behövs nya partnerskap och samarbetsinitiativ och en mer aktiv roll för Norden i Europa.

Det finns också många långsiktiga hot mot vår välfärd som kräver samarbete:

(Enligt EUs "2012 Aging Report")

– Vi blir allt äldre. Åldrarna 15-64 år i EU minskar från 67 procent år 2010 till 56 procent år 2060 samtidigt som andelen som fyllt 65 år beräknas nästan fördubblas, från 17 procent till 30 procent. Arbetskraften kommer därmed att minska med 50 miljoner fram till 2060. Det innebär negativa effekter på den ekonomiska tillväxten och en ökad press på de offentliga finanserna. Europa behöver invandring och en politik som tar vara på den nya arbetskraften från andra länder.

– Enligt WWF:s "The Living Planet report 2014" lever alla 28 EU-länderna idag över en-planetsnivån och är starkt beroende av naturresurser i andra länder. Enligt rapporten skulle det behövas nästan 4 eller 3,7 planeter om alla människor hade ett lika stort "ekologiskt fotavtryck" som en genomsnittlig svensk har.

(Enligt "World Energy Outlook, 2014" från International Energy Agency (IEA).)

– CO2-utsläppen fortsätter att öka trots den ekonomiska nedgången under de senaste åren. De åtaganden som hittills gjorts, inklusive EUs åtaganden inför FN:s klimatmöte i Paris 2015, är långt ifrån tillräckliga för att klara 2-gradersgränsen. Den gräns som anses vara en tolerabel, eller hanterbar, risknivå. Utan nya och mycket mer ambitiösa åtaganden är vi på god väg mot ett katastrofalt scenario med mellan 3 och 4 graders ökning av den genomsnittliga temperaturen.

Jag tror inte att det kommer att räcka med små justeringar eller anpassningar. Vi behöver mer fundamentala förändringar och strategiska insatser. Tyskarna skyr strategiskt tänkande och tal om ledarskap men det behövs visioner som inger framtidstro och i allvarliga tider med stora risker behövs ledarskap.

Politik, ekonomi och välfärd är delar av samma helhet och vägen till en bättre framtid är en hållbar och inkluderande tillväxt och välfärd som inte bara siktar på miljömässig hållbarhet utan också ekonomisk dynamik och social trygghet - på en och samma gång. Det betyder

- En ambitiös miljö-och klimatpolitik som drivkraft för en grön omställning
- Ekonomisk och social politik som skapar jobb, solidaritet och sammanhållning
- Båda politikområdena ska resultera i investeringar som är en drivkraft för tillväxt, jobb och grön omställning och stimulera
- Innovationer för konkurrenskraft och hållbar utveckling. Vi ska också verka för
- Mångfald som genererar både kulturell rikedom och ekonomiskt mervärde

Dessa långsiktiga och komplexa utmaningar är skälet till att jag har den portfölj som jag har. Jag kan berätta att vi just nu är i full färd med att bygga upp ett Framtidskansli inom Statsrådsberedningen, som ska ha fokus på dessa frågor: Grön omställning, Jobben i framtiden samt Globalt samarbete/styrning. Inom alla dessa tre områden kommer sysselsättning, tillväxt- och välfärdsfrågor att vara centrala.

Tillsammans med forskare, näringsliv, och civilsamhälle ska Framtidskansliet bli en dynamisk plattform för utveckling av idéer och politik för Sveriges framtid. Samarbetet med experter, regeringar, nätverk och forskning i andra länder kommer att vara centralt.

Låt mig avsluta med ett citat från fadern till det Europeiska

integrationsprojektet, Jean Monnet:

“Peace, security and progress are global objectives that can only be reached through constructive efforts proportionate to the dangers which threaten them. This is the common task. Therefore, we must stop negotiating about benefits for individual states and instead seek our common benefits...”

Tack för ordet!

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Business Engagement in the UN Post-2015 Development Agenda

Publicerad 26 november 2014 Uppdaterad 02 april 2015

Volvo Group Sustainability Forum 2014, Stockholm 26 november 2014 Det talade ordet gäller. A joint Political and Business Leadership for Sustainability.

Ladies and gentlemen,

Thank you for the opportunity to address this year's Volvo Group Sustainability Forum! Volvo Group has been a pioneer in supporting research and innovation in sustainability for a long time. And the Volvo Environment Prize has been a prestigious environmental award, ever since it was launched in 1988.

Sustainability is a core value and a business development model contributing to Volvo Group's success. I am sure that this also has meant a boost for the Swedish business community to prioritize their work on sustainability.

Business is moving beyond Corporate Social Responsibility (CSR) to sustainable development, as key value in support of competitiveness. I find this very encouraging. It is a strong reason for hope and a starting point for partnership between the public and private sector.

We all know that the challenges ahead of us, in terms of ecological sustainability, social inclusiveness and economic stability are immense. Many of us worry over the growing gap between visions and actions. We will need a much closer cooperation across borders - not only geographical but also between sectors and interests - if we shall have a chance to succeed in meeting these challenges.

This was recently confirmed by the "Global Agenda Council Members" - business representatives, academics and politicians all around the world -

who every year are asked by the World Economic Forum to identify the key global challenges that will have the biggest impact in the coming 12 to 18 months. The gathered insights generate the "Top 10 Trends in social, economic and political issues".

As the top three of this year's list you find:

- Deepening income inequality
- Persistent jobless growth
- Lack of leadership

The first two are social and economic, and it is encouraging that a broad international community recognizes the risks with growing social disparities. The fact that Lack of leadership is number three on the list reflects a growing lack of confidence in the world's ability to address mounting global challenges. As much as 86% of the respondents agreed that we have a leadership crisis in the world today.

The necessity to achieve a sustainable development is putting strong demands on the quality of political leadership. And the strongest obstacle is - I believe - the lack of legitimate, global or regional leadership. We have national structures and national democracies but in the place of global cooperation and global responsibility we have mistrust and weak international organizations.

No nation can by itself solve the threats to environment, stability and peace. Neither can individual nations capture the full benefits of new opportunities, including new knowledge, without international cooperation through trade, foreign investments, financial stability, etc. Global challenges call for global actions.

For you who are here from the business sector, not least from the transport sector, I guess that you already see the scale and the complexity of these issues in your daily business operation. Put differently, ecological and environmental degradation, climate change and its impacts - are not invisible risks in the future, but real threats not only to people's well-being today but also to successful business operation.

The two major concerns in the WEF list, the economy and the environment are intimately linked. In other words, environmental issues are not only about environment, but about economic prosperity and social cohesion. And this complexity of the problems and their solutions are themselves a

challenge for our present structure of governance.

So, what can we do, as business leaders and as politicians? I don't hesitate to say that we, the politicians need to deliver more. We must explore and define the proper regulatory framework and the long-term policy signals that will unleash the innovations, investment and market development needed for a sustainable future.

In this process, the dialogue with business people will be an integral element. There are some key questions to which we need to find good answers:

- How to incentivize and support sustainable development
- How to ensure that future economic growth and technology development will go hand in hand with social inclusiveness?
- How to ensure good governance and finance for sustainable development?

These are key strategic issues that the new government will work with. As Minister for Strategic Development, a green transition agenda for Sweden and Nordic influence on the global agenda for sustainable development are among my top priorities.

The government is also setting up an Innovation Council - that will have Sweden's sustainable and competitive future as key focus. The engagement of business sector will of course be instrumental in turning the strategic visions into reality.

The process of reaching Millennium Development Goals has resulted in significant improvements to the livelihood for millions and millions of poor people in the world. Nevertheless, poverty has not been eradicated and inequality is still growing. 1.8 billion people still don't have access to clean drinking water and sanitation; 2.3 billion people still don't have access to electricity. Not to mention the growing threats of climate change and their consequences on poverty and migration.

The current process of establishing new goals for sustainable development, within the framework of post-2015 development agenda is in itself a massive undertaking that will need strong involvement of business. The theme for this forum is therefore very timely.

The post-2015 development agenda will unlike the Millennium Development Goals, not primarily focus on international development cooperation.

Traditional development funding will certainly be part of it, but the vast majority of resources will have to come primarily from the private sector.

I am pleased to learn that the Swedish business community, through the program of Swedish Leadership for Sustainable Development, has embarked on the road to "inclusive business" integrating social values and sustainable development into core business. These companies may become the new generation of sustainability pioneers. They can lead by example, through demonstrating the role of business in society and in tackling global challenges. In other words, through inclusive business, they will be able to tap both into development potentials and make positive changes in a resource-and pollution-constrained world.

The policy and investment decisions that we make now will determine the future of our economy and our climate. We know that around 90 trillion US \$ is predicted to be invested in infrastructure in the world's urban, land-use and energy systems within the next 15 years. If we choose low-carbon investments we can generate strong and high-quality growth, not just in the future, but already now. If we on the other hand continue down the high-carbon route, climate change will bring severe risks to the long-term prosperity and the quality of life of future generations. Public-private partnership can make the green transition happen on a large scale and at great speed.

To summarize, sustainability will increasingly be at the top of the agenda, for both government and business. The post-2015 agenda must be built by a new spirit of solidarity, cooperation, and mutual accountability.

So, let us join forces to work hard towards a green transition, to de-couple our economic growth from ecosystem destruction; Let us team up to re-couple sustainable development with industrial competitiveness and societal well-being!

Thank you!

Regeringskansliet

Tal från Statsrådsberedningen

Green Growth in the Nordic Region

Publicerad 19 november 2014 Uppdaterad 02 april 2015

Top-level Research Initiative's Flagship Conference 2014, Stockholm 19 november 2014 Det talade ordet gäller.

Ladies and gentlemen,

Thank you for inviting me to this conference that is focusing on three of my favourite issues: Globalisation, the Green transition and Nordic cooperation. These topics go indeed very well together: Globalisation is increasingly putting pressure on the Nordic model to renew itself and the necessity of green growth could very well become the engine of renewal for the Nordic model in the future. A renewed Nordic model - with sustainability, solidarity and openness as its key values, will contribute to a balanced, green and inclusive globalisation.

The political challenges

Last week I attended the SAMAK congress (SAMAK is the Joint Committee of the Nordic Labour Movement). The focal point of the congress was the Nordic Model in the future, through a common research project, the NordMod 2030. One conclusion was that powerful political measures were needed to maintain the Nordic model as we have known it until now. The project identified six challenges to the Nordic Model, requiring major restructuring efforts. One - and maybe the greatest - was to create the transition to a low carbon economy, within the context of lower global growth and fierce global competition, something that requires innovation, creativity and new growth strategies.

In time for the World Economic Forum in Davos in January every year the

organisation taps into the knowledge and observations of its "Global Agenda Council Members" business people, academics and politicians all around the world - asking them to identify the greatest risks, that they believe will have the largest impact on the world over the coming 12 to 18 months. The gathered insights generate the "Top 10 Trends in social, economic and political issues". At the top of this year's list you find:

- Deepening income inequality
- Persistent jobless growth
- Lack of leadership

Two major concerns dominate the list as a whole, the economy and the environment. Two areas which of course are intimately linked.

The lack of leadership is new on the top of the list and my understanding is that it reflects a growing lack of confidence in the world's political ability to address mounting global challenges.

Globalisation and sustainable development are putting strong demands on the quality of political leadership in the world. No nation can by itself solve the threats to environment, stability, peace and security. Neither can individual nations capture the full benefits of new opportunities, including new knowledge, without international cooperation through trade, foreign investments, financial stability, etc. Global action and cooperation is indispensable for national well-being. The Nordic Top-level Research initiative was an initiative of this kind, and as Minister of Nordic Cooperation I hope to see more of it in the future - not only in the field of research.

It is clear that today's regional and global institutions poorly reflect the need of leadership and cooperation to solve common problems. Experts, political leaders and citizens know in principle what should be done. So, the question is, why aren't we seeing more international agreements and more collaborative action?

I can see five explanations:

- 1st Legitimate power stays to a large degree within the nation states. Nations can legislate, enforce decisions and raise funds for common purposes. International organizations are not given the mandate and strength to work successfully for the common good.
- 2nd Nation-states are used to a culture of negotiating advantages for

themselves and avoiding disadvantages in relation to other nation-states. "Success" means a short-term national "win", not the best possible result for the larger community. Lack of mutual understanding and trust, concern about fair burden-sharing and insufficient knowledge of alternatives are major obstacles.

- 3rd Inability or unwillingness in giving priority to long-term threats and explaining them to voters/constituencies. The urgency of responding to short-term internal demands is more clearly felt than calls for international commitments and action for the longer term.
- 4th Legitimacy is closely related to sovereignty and democracy. Decisions taken close to the people concerned are perceived as the most legitimate ones. Suspicions of hidden agendas, free-riding and misuse of funds rise with an increasing distance to decision makers.
- 5th Power, economic strength and knowledge are unequally distributed and continuously changing. The order established after the Second World War reflected the geo-political and geo-economic realities of that time. Now we see a different geopolitical landscape emerging and we need to adjust to new and more complex realities.

To a large extent we, the Nordic countries share the same values, priorities and ambitions. By working together we can enhance our capacity to meet these challenges, both within our own countries and as responsible leaders in a global context.

We have a total of only 25 million inhabitants, but seen as a whole the region is the 10th largest economy in the world. What is more important than our size is our potential soft power - we always score among the highest in international comparisons, be it economy or quality of life - like the situation for children.

During his time as foreign minister of Norway, Jonas Gahr Støre suggested that the Nordics should apply for a seat in the G20. This is an interesting proposal. To begin with I think we should formulate a common agenda for sustainability and green growth. Together we could become a strong voice in support of global cooperation and agreements.

Green Growth and economic development

There are no contradictions between economic performance and employment on the one hand and sustainability on the other; Global markets for green solutions are quickly expanding and the Nordic region can play a crucial role in this development. Green growth - meaning innovation,

investments and trade for environmental and climate purposes - has the potential to provide a major boost to job creation and competitiveness in our region.

The Nordic Prime Ministers' initiative some years ago to develop green growth strategies in key sectors was very timely and some concrete action is ongoing, for example when it comes to waste management. And more is needed. I am very pleased to learn about the launch of the brand-new Green Growth Research and Innovation initiative, the joint initiative by NordForsk, Nordic Energy Research and Nordic Innovation. I see a great potential of this new and extended platform for future Nordic cooperation in both research and innovation. I will follow the development of this important initiative with great interest. I also hope that our Swedish researchers and enterprises, both large ones and SMEs will become active partners of this platform.

Another interesting evidence of the link between green transition and economic growth is a new report, financed among others by Sweden and Norway "A New Climate Economy", with top scientists and economists making important contributions to the entwined climate-economic policy debate. "Better growth, better climate", makes in my view, a perfect case to defuse the false dilemma that we have to choose between fighting climate change and having economic growth. The report's main conclusion is that countries at all levels of income now have the opportunity to build lasting economic growth at the same time as reducing the immense risks of climate change. This is made possible by structural transformations and technological changes.

There are according to the report three key systems - urban development, land use and energy systems - where the current pace and magnitude of change present us with critical windows of opportunities to introduce new technologies and alter our behaviour. The coming 15 years will be decisive. We know that around 90 trillion US \$ is predicted to be invested in infrastructure in the world's urban, land-use and energy systems.

The policy and investment decisions we make now will determine the future of our economy and our climate. If we choose low-carbon investments we can generate strong and high-quality growth, not just in the future, but already now. If we on the other hand continue down the high-carbon route, climate change will bring severe risks to the long-term prosperity and the quality of life of future generations.

Across these three systems, three main issues need to be addressed to overcome market and institutional barriers to low-carbon growth, they are:

- Raising resource efficiency
- Investment in infrastructure
- Stimulating innovation

Well-designed policies in these fields can make growth and climate objectives mutually reinforcing in both the short- and medium-term. Again, political leadership is a game-changer.

The latest IPCC Synthesis Report also sent a clear message to the policy makers worldwide and it is also a strong call for actions and collaboration. The report states that the risks and the costs of climate changes are not in the future, but here and now. And that effective implementation of adaptation and mitigation measures depends on policies and cooperation at all scales, i.e. international, regional, national and subnational. We need to accelerate our integrated responses that link adaptation and mitigation actions with a climate-resilient pathway towards a green transition and sustainable development.

Nordic cooperation in the field of policy, innovation and business

Nations worldwide are facing multiple challenges as a result of rapid urbanisation, increased resource utilisation and ecological degradation. There are increased interests in the "Nordic ways" and "Nordic solutions" - which are a combination of holistic thinking, participatory approach and system integration and innovation. It is particularly true, in the field of sustainable urbanisation - which has become of the most important driver for economic growth and job creation worldwide. Nordic countries, with our "success stories" of eco-cities and symbio-cities have the possibilities to take the lead in the global market. We are actually right now moving beyond the "1st generation eco-city" to the "2nd generation eco-city" development and smart cities. In the near future, energy, mobility and building on the one hand, working, living and leisure on the other, will all be integrated into an urban life of higher resource-efficiency and better life quality, supported by modern smart technologies.

I am confident that, with an enhanced Nordic cooperation, we will together be able to better promote the "Nordic Urban Way" and obtain a strong

position in global markets. For us, the Nordic Urban Way is not only about how to build a new city or retrofit an old one. Instead, it is a "living lab" of creating an ecosystem for economic attractiveness, ecological efficiency and social cohesion.

In such a context, we have a lot to offer, not only technological solutions, but also our decision-making process and governance model, and not least, our Nordic values. They are all key drivers and enablers for the Nordic green growth.

Access to finance is of course at the heart of the green transition and most of it will have to come from private sources: banks and investors. But there are of course occasions and segments where public measures will be needed, such as access to finance in early stages for development and innovative business ideas. The new Swedish government is preparing for the establishment of a New Innovation Council that will be chaired by the Prime Minister. I am sure we could combine Nordic efforts in this field. In the budget bill we are also announcing reforms for more public venture capital to SMEs in sectors relating to clean tech and life science.

Further, we are looking into means to stimulate bank lending to SMEs and to strengthen financial support to incubators. We are also looking at various ways to increase private-public cooperation to boost private market financing activity for key early stages.

Finally to summarize - some concrete conclusions for the future:

1st - Individually the Nordic countries are too small to be able to achieve a policy impact or commercial success on large markets, such as the fast growing BRIC-countries. Export of system-solutions - as integrated solutions for waste, energy and transport - is becoming increasingly important for competitiveness in the global market. We need i.e. common frameworks and public procurement to promote climate friendly technology in the entire Nordic region.

2nd - The Nordic countries already have established cooperation, with a strong focus on energy and environment. Nordic countries are also making collaborative efforts when developing innovation systems and innovation policies. Now there is a need to take new steps and engage in concrete joint actions on the ground, to demonstrate innovative system-solutions in support for i.e. sustainable urban development.

3rd - Business and industry want to cooperate with representatives from the public sector, in order to interact efficiently with what could be called a policy-driven market development. Without this public-private-partnership, the export and innovation potentials will hardly be fully materialized.

4th - In the future there is a need to link innovation and demonstration with commercialisation projects related to i.e. smart grid development, low-carbon transport and energy efficiency for buildings. The key to achieve this is to create a close and strong link between the Nordic research and innovation with existing and new investment initiatives.

Finally we need a joint and stronger Nordic voice in the EU and in the international policy arena. Given the uncertainty related to the ambition and outcome of the UNFCCC Climate Summit in Paris 2015, there is a need to inject a constructive and positive dynamic into the negotiation process as well as to bridge the North-South division and mistrust.

Nordic countries are well-positioned to have a joint and proactive voice to push for high ambitions and strong political commitment, and play a "bridging" role to contribute to the best possible process and outcomes in Paris 2015.

So ladies and gentlemen we can - both you and I - look forward to great challenges and opportunities in the years to come! Let's meet them together!

Thank you for listening.

Tal från Statsrådsberedningen

Tal om gränshinder, vid Nordiska rådets 66:e session

Publicerad 29 oktober 2014 Uppdaterad 02 april 2015

Riksdagen 29 oktober 2014 Det talade ordet gäller.

Vi lever i en tid av stora utmaningar för klimat, miljö, ekonomi och säkerhet, som endast kan lösas i samarbete med andra. För Sverige är Norden en självklar början och ett naturligt avstamp för ett fördjupat, internationellt samarbete.

Det var därför med glädje som jag tackade ja till att vara minister för nordiskt samarbete i den nya, svenska samarbetsregeringen. Jag ser det nordiska samarbetet som en central del av regeringens strategiska agenda och en nödvändighet för att vi ska klara av att ta ansvar för vår tids stora utmaningar.

Vi nordbor har redan ett väl utvecklat samarbete, men en ny tid kräver mycket mer av oss; Norden blir starkare och kan utöva ett mycket större inflytande tillsammans, än om vi agerar var och en för sig.

Vi kan också lättare klara av den stora gröna omställningen om vi samarbetar när det gäller forskning och innovation, investeringar och utveckling av nya regelverk i vår region. Som föregångare kan vi också inspirera andra till att skapa ett hållbart samhälle. Därför är marknadsföringen av Norden (Nordic branding) ett så angeläget initiativ.

En av våra viktigaste frågor är att främja jobb och tillväxt i de nordiska länderna. Därför är Gränshinderfrågorna så viktiga - den gemensamma arbetsmarknaden och handeln leder till att det skapas fler jobb i Norden. Vi är överens om att:

- Vi ska underlätta för personer att få ett arbete där det finns efterfrågan på deras kunskaper och kompetenser.

- Vi ska öka möjligheterna för människor att utbilda sig i andra nordiska länder.
- Vi ska förenkla för företag att köpa och sälja sina varor och tjänster där efterfrågan finns.

Vi har sedan länge en gemensam marknad för både varor och arbetskraft, men fortfarande finns det många hinder. Regelverken är anpassade till att medborgare och företag rör sig inom ett och samma nordiska land, vilket skapar problem då man söker försörjning över nationsgränserna.

Idag pendlar dagligen över 70 000 människor över de nordiska gränserna och cirka 5 000 flyttar varje månad från ett nordiskt land till ett annat. Denna mobilitet vill vi underlätta, vi behöver intensifiera våra ansträngningar att uppnå fri rörlighet i Norden. Detta är ytterst en frihetsfråga.

Norden hör idag till de ledande vad gäller klimatsmart teknik och energianvändning. Men vi har högre ambitioner än så: Nationella byggnormer ska inte fördyra och försvåra ett klimatsmart byggande eller energieffektivisering, och nationella gränser ska inte förhindra miljövänliga transporter, t.ex. järnvägen. För att bli ledande inom klimatsmart byggande och renovering behöver vi gemensamma ramverk och upphandling som underlättar för företagen att verka i hela Norden.

Gränshinderarbetet har varit en viktig del av den nordiska agendan de senaste åren och kommer fortsatt vara prioriterat.

På initiativ av de nordiska statsministrarna togs det fram en handlingsplan för det nordiska gränshinderarbetet 2013 som ledde till att samarbetsministrarna etablerade det nya Gränshinderrådet 2014.

Handlingsplanen syftar till att effektivisera och stödja Gränshinderrådets arbete med att a) få bort existerande hinder, b) förebygga att nya uppstår samt c) förbättra informationsinsatserna för de privatpersoner och företag som vill röra sig över de nordiska nationsgränserna.

Gränshinderrådet prioriterar särskilt gränshinder som inom arbetsmarknads-, och utbildningsområdet.

Rådet består av åtta nationella medlemmar utsedda av oss samarbetsministrar. Dessutom ingår en representant från Nordiska ministerrådet och en representant från Nordiska rådet.

Under Siv Friðleifsdóttirs ordförandeskap i Gränshinderrådet har

gränshindersarbetet organiserats och genomförts på ett sätt som påtagligt förbättrat möjligheterna till rörlighet.

Varje nationell medlem har valt att arbeta med 3–5 gränshinder. Målet är att Gränshinderrådets insatser ska bidra till att eliminera mellan 5 och 10 nordiska gränshinder per år.

Gränshinderrådets prioriterade hinder kommer årligen att presenteras tillsammans med en kommentar från berörd minister.

Gränshinderrådets medlemmar har under 2014 valt att prioritera 28 hinder som de aktivt drivit gentemot berörda departement och myndigheter i resp. land. Resultatet av 6 månaders arbete är 3 helt lösta gränshinder, 1 som är på väg att lösas samt 12 som är i en process för att lösas hos berörda departement och myndigheter.

Under sessionen i Reykjavik 2015 hoppas vi kunna presentera ytterligare 10 hinder som lösta. Med tanke på att Gränshinderrådet bara arbetat i drygt ett halvt år får detta anses vara ett mycket bra resultat. Utöver dessa har under året ytterligare 17 gränshinder blivit lösta i Norden.

Jag har här i min hand en helt ny uppdaterad statusrapport över Gränshinderrådets arbete. För er som inte har den kan jag meddela att den finns tillgänglig här utanför riksdagssalen. Den kommer dessutom att sändas ut i en tryckt version till Nordiska rådets medlemmar i december.

Gränshinderrådet har också under 2014 tagit initiativ till att utveckla en strategi för hur de nordiska länderna och de självstyrande områdena ska bidra till att förebygga att nya gränshinder uppkommer vid införandet av ny lagstiftning och implementeringen av EU-direktiv.

Gränshinderrådet har tagit initiativ till en gemensam handlingsplan för informationstjänsten Hallå Norden och de gränsregionala informationstjänsterna, Grensetjänsten, Øresunddirekt och Nordkalottens gränstjänst.

Den danska regeringen har sagt att de kommer att vidareutveckla arbetet med gränshinder under sitt ordförandeskap 2015. Frågan kommer att finnas på dagordningen på samtliga formella ministerrådsmöten under 2015.

Jag tycker att allt detta är mycket lovande för att vi i framtiden ska få se en ökad rörlighet för medborgare och företag i Norden.

Till sist: Norden ska vara en global förebild, genom vårt sätt att organisera oss och utveckla våra samhällen och genom vårt ledarskap. Detta arbete bidrar till att Norden är en region där människor och företag kan växa.

Tack för ordet!